

אית (אלין) דמלין מרישא, ואית (אלין) דמלין בעינין, ובמה מלאכין ומשרין עלאין דאין עיני יהו"ה ממון עלייהו, ואית פקידין דמלין מן אידנין, ובמה מלאכין דאתקריאו אזני יהו"ה ממון עלייהו, ואית פקידין דמלין מאנפין, ובמה מלאכין דאתקריאו פני יהו"ה ממון עלייהו, דאתמר בהון (חויקאל א) וארבעה פנים לאחד, ואית פקידין דמלין מחוטמא, ובמה מלאכין דאתמר בהון (תהלים קד ז) עושה מלאכיהם דמלין ממון עלייהו, ואית פקידין דמלין מפומא, ובמה מלאכיהם דמלין רוחות קלין דאוריתא ועל דברין, דאתמר בהון (קהלת יט) כי עוז השמים يولיך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר, ואית פקידין דמלין מידוי דמלכא, ובמה מלאכין ממון עלייהו דאתקריאו ידין, הדא הוא דכתיב (חויקאל א ז) וידי אדם מתחת בניהם, ואית פקידין דמלין מגופא בענין דאתכלא. אמר ליה רבבי אלעזר, אבא, והא לעילא לא אווקמו דלית גוף ולית גויה, אמר ליה בר, לעלמא דאתמי אתמר דאייה אימא עלאה, אבל למפא אית גופא בעלמא דין דאייה שכינה פתאה, ונופא אייה אוריתא, דמינה תלין כל פקידין, ואית פקידין דמלין מאות ברית, ובמה מלאכין ממון עלייהו דאתקריאו מארדי דאותות, דאתמר בהון (בראשית א ז) וחיו לאותות, ועליהו אתמר למשה (שמות ג יט) וזה לך האות, והאי איהו אות דכל צבא השמים ממון עלייה, ואית פקידין דמלין ברגליין, ובמה מלאכין ממון עלייהו, דאתמר בהון (חויקאל א ז) והחיות רצוא ושוב, ואתמר בהון (שם ז) ורגליהם רגלי ישרה, והכי תלין כלו מגופא, בשערת דתליה מרישא, וכל נימא ונימא אחוי דאייה מלאך דתליה מרישא.

ובכל מאן דפשע בפקודא, באלו פשע בධוקנא דמלכא, זפה נשמה דאייה בධוקנא דמאריה, דמקיים פקידין אלין, דמינה תלין כל מלאכין אלין דאתקריאו עיני יהו"ה אזני יהו"ה, וכל תקונין וחילין ומשרין דגופא דלעילא, וכל סלקת נשמה כל אלין חיילין סלקין עמה, וכל נחתה כל אלין חיילין נחתין עמה, אהי סלם, והגה מלאכיהם אלהי"ם (בראשית כח יט) סלקין נחתין בה, בה ממש, וכל סלקא, קלא נחתת ברומי רקיעין לכל חיילין ומשרין, הבו יקרה לדיווקנא דמלכא.

מצוה (דף קלא ע"ב) דכל פקודא, ביה שרייה יהו"ה, הוא אשתחבה בכל אחר, ואחר, הוא אשתחבה באربع גווני דשערاء ובארבע גווני דעתן, ובארבע גווני דעתן, ובארבע אדרין דאוננא, ובארבע גווני דאנפין, ובקלא ובדבורא ובקריאה ואמירה, (ובעשרה דדרין) ובכל אחר ואחר דגופא אהו יהו"ה, ממנא על כל מצוה ומזכה, דביה מצוה באית ב"ש, מ"ץ י"ה, פ"ז ו"ה, הדא מצוה